

A SZENT

KERESZT

A Keresztrefeszített
Üdvözítő

Megjelenik
öt hetenként
Ára évi 70 fillér.

— A pécsi egyházmegyei hatóság 863,1936. számú engedélyével. —

Társulatának
Hirnöke.

Megrendelhető:
Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata
Pécs, Árpád-utca 25.

A Szent Sebek és szenvedéseink.

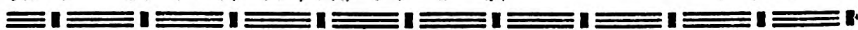
Keresek valakit. Keresek olyan embert, aki azt mondhatná magáról, hogy neki még nem volt soha semmi szenvedése. Beszélgetek ifjúval, aggál, — gyermekkel, felnőttel. Találkozom ezerféle eszmével, törekvéssel, tervvel. Káprázatos mozaikként vonul el szemem előtt az a csodálatos változatosság, amelyet az emberek életében találok. Bármekkora sokféleség nyilatkozik is meg életünk összetételében, egyben azonban mégis egyezik mindnyájunk élete. A szenvedés jegyével valamennyien meg vagyunk jelölve.

Valamikor nem így volt. A bűnbeesés előtt ősszüleink nem ismerték a szenvedést. A bűnnel együtt lépett a könny, a fájdalom az emberek életébe. Azóta a föld a siralomvölgye, azóta csillog az emberek szemében tengernyi könny, amelyet a szenvedés kiapadhatatlan forrása fakaszt. A bűn egyik következménye a szenvedés, amely kivétel nélkül mindnyájunk osztályrésze, amelynek súlya alatt valamennyien görnyedünk.

Ne nézzük azonban a keresztet, a megpróbáltatást, a szenvedést csupán fájdalmas külső valóságában. Hatoljunk bele mélységes titkaiba, akkor könnyebb lesz a keresztünk, enyhül a fájdalmunk, — könnyező szemmel is az égre tekintünk. Nagy, jelentős, sőt többoldalú szerepe van a szenvedésnek az emberiség életében. Ragadjunk most ki főképen egyet: az elégtétel, az engesztelés szerepét. Mindannyian vétkeztünk, vétkezünk és amíg élő testben járunk, vétkezni fogunk. A bűn-

nel megbántjuk Istent. Bűnbocsánatot csak úgy nyerhetünk, ha megbánva bűneinket, legalább a súlyosakat őszintén meggyónjuk és engesztelésül elégtételt adunk Istennek. A mi elégtételünk azonban szegényes, gyarló és aránytalanul csekély az elkövetett bűnökkel szemben. A legtöbb lélek súlyos elégtételi adóssággal terheltén lép a legfőbb Bíró ítélőszéke elé és várja a purgatoriumban, hogy megilsztultan az Ur színe elé jusson. A Szentírásban olvassuk az Ur figyelmeztetését: „Bizony mondom neked, ki nem jössz onnét, míg le nem fizeted az utolsó fillért.” (Szt. Máté 5. 26.) A szenvedések türelmes elviselése, az engesztelés, az elégtétel szellemében kincsekké, örök kincsekké válnak a lélek számára. Ettől a megismeréstől áthatva kiált fel a nagy Szent Ágoston: „Itt égess, itt vágj Uram, de a túlvilágon irgalmazz!” A békén viselt szenvedések igazi értékét majd csak a másvilágon ismerjük fel teljes valóságában. Akkor értjük meg majdan teljes igazságát annak, hogy: „Nem méltók a jelenidei szenvedések a jövő dicsőségre.” (Szt. Pál róm. lev. 8. 18.) Éppen ezért már most is szorgalmasan forgassuk elménkben azokat a mélyértelmű tanításokat a szenvedés értékéről, amelyekkel a Szentírásban és főképen Szt. Pál leveleiben lépten-nyomon találkozunk. A nyolc boldogság idevonatkozó tanítása is arra oktat, hogy akik sírnak és szomorkodnak a maguk és mások vétkeik, mennyei vígasz és boldogság részesei lesznek. A megpróbáltatások tűzében égő, hívő léleknek mily mérhetetlen vígasztalására szolgál, ha bízó lélekkel elmélkedik Szt. Pál oktatásán: „Mert amint bőven részesülünk Krisztus szenvedéseiben, úgy bőséges a mi vígasztalásunk is Krisztus által.” (Szt. Pál kor. lev. II. 1. 5.) Az Ur Jézus értünk emberré lett és szeretetből irántunk magára vállalta az emberré levés minden terhét. Magára vállalta a világ minden bűnét, hogy megváltson bennünket annak szörnyű következményeitől és kiengeszteljen a mennyei Atyával. A föld siralomvölgy teletüzdelve a szenvedés keresztjeivel. Az élet minden vándorának viselnie kell az élet terheit és keresztjeit. Krisztus keresztje messze kimagaslik a mi kis keresztjeink közül. Krisztus mint útmutató, mint példakép haladt előttünk a kálvária véres útján, amelynek végén diadalmasan tündöklök a keresztfa sebekkel borított isteni Áldozatával. A keresztől, Krisztus szent Sebeiből felénk áradó vígasztalás nem merő érzelmi vígasztalás, hanem titkos győzedelmes erő, amely

mélységes hitben és igazságban gyökeredzik, amely hősi, vértanúi lelkeket nevel. A világ fiai is sírnak, szenvednek, mert kénytelenek viselni az élet terheit, de keserűséggel, lázongva, kétségbeesve teszik ezt. Mily más, mily áldott a Krisztust követő lélek szenvedése, aki minden könnyét, minden küzdelmét belerejti az Ur szent Sebeibe, teljesítve a Keresztrefeszített Üdvözítő epedő vágját: „Ha valami nehézségtek vagy szenvedések van, hozzátok rögtön szent Sebeimhez és szenvedétek azonnal édes lesz.” (Chambon M. Márta életrajz.)

Jézus sebeinek tisztelete és a kat. akció.

Kis sz. Teréz szülei — az első keresztények mély vallásosságával áthatott lelkek, — nagyon szerettek volna olyan fiúgyermeket kapni, aki misszionárius lesz, akinek Isten ezt a szép hivatást megadja. Erre a szándékra egymásután végeztek mindketten kilencedeket. Erre Isten adott is nekik gyermeket, aki ugyan nem lett fiú, hanem leány, Terézt, de sokkal több lett, mint amennyit reméltek, szent lett, a lelki gyermekség ösvényének nagy apostola lett, de misszionárius is lett, az itthon imádkozó, szenvedő és dolgozó missziós apostolok példaképe, sőt ilymódon a legnagyobb misszionáriusok egyike, akit szentséges Atyánk XI. Piusz pápa méltónak tartott arra, hogy a legnagyobb misszionárius, Xavéri sz. Ferenc mellé a missziósok főpártfogójává tegyen. — Így jutalmazza meg Isten a nagylelkű imádságot.

A katolikus akció sokirányú tevékenységében ne feledkezzünk meg minden lelki eredmény kulcsáról és legfőbb forrásáról: az imádságról. Imádkozzunk gyakran az engesztelés és megkérlelés szándékával. Az engesztelés különösen a mai korban rendkívül fontos. A megkérlelés által kérjük Istent, hogy a tőlünk megérdemelt büntetést ne mérje reánk, azoktól kíméljen meg; az engeszteléssel Istennek az emberek bűnei miatt megindult méltó haragját törekszünk visszatartani és Istennek bűneink fölött támadt titokzatos, előttünk titokszerű, de mégis valóságos neheztlését igyekszünk enyhíteni.

Az engesztelés nagy értékét mutatja sz. Veronika példája. Jézus azzal mutatta meg, mennyire jólesett neki egy lélek

őszinte részvéte annyi káromló, farizeus és kíváncsi ember között, hogy rögtön csodát művelt Veronika kendőjén.

Bátran mondhatjuk, hogy az engesztelő imádság a lelkeknek még többet használ, mint a könyörgő ima; mert visszatartja Isten haragjának kiömlését az emberekre és újból megnyitja a kegyelmek csatornáit a lelkek számára, amelyeket az emberek bűnei elzártak. Kieszközli azoknak a kegyelmeknek kiáradását az emberekre, amelyeket az isteni igazságosság az emberek túláradó gonoszsága miatt különben visszatartana.

Különösen fontos tehát a lélekmentés terén az állandó megkérlelés, engesztelés. Ha imáinkban a magunk érdemeire és fáradozásunkra építünk, keveset érünk el, ha Jézus sebeinek és vérének értékében bizunk, akkor találtuk el a helyes utat. Az isteni irgalmat s jóságot bizonyára az indítja meg legjobban, ha Jézus sebeit és vérét ajánljuk fel neki valakiért, vagy valamilyen szándékra.

Jézus sebeinek kell a mai társadalom súlyos sebeit meggyógyítania. Jézus vérének kell a mai bűnben fuldokló világot megmosnia. Egyedül Jézus szenvedése képes a szenvedő lelkek millióit megvigasztalni és lelki örömeikben részesíteni. Amennyire fontos a munkás apostolok csoportja, éppen oly fontos a kat. akció nagy terveinek kivitelében az imádkozó, megkérlelő, engesztelő apostolok csoportja.

Pintz Bálint
plébános.

=====
A társulati tagok és buzgó hívek szeretetteljes imáiba ajánljuk: két súlyos beteget; egy nagy megpróbáltatástól sujtott lelket; két nagy bűnöst; a sebekkel borított isteni Üdvözítő örökös engesztelésének ügyét. —

—:—

A sebekkel borított isteni Üdvözítő örökös engesztelésének intézményére és templomára adományokat küldtek: Pintér Jessze: 2 P; Rácz Erzsébet: 2 P; M. Concessza nővér gyűjtése: 16 P; Assunta Nővérek: 4 P; N. N.: 2—2 P. — Isten fizesse! — Adományok közlését folytatjuk.

Kiadja: a Keresztrefeszített Üdvözítő Társulata és a Sancta Maria Intézet. Szerkesztésért és kiadásért felelős a S. M. I. igazgatója: Mirbach Júlia.